

**Tárgy:**

- Ügyvédi megbízás részbeni teljesítése (Üttv. 1. § (3) bekezdés, 39. § (3) bekezdés, ÜESZ. 2.1. és 2.4. pontja)
- megbízás írásba foglalásának elmulasztása (Üttv. 29. § (1) bekezdés)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA  
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG  
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA****FF/035/2024.**

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **Dr. (...)** ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. március 8. napján DRFB-1/2024. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. november 18. napján tartott tárgyalásán a következő

**határozatot**

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának **DRFB-1/2024. sz. határozatát helybenhagyja.**

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa kötelezi eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint kamarai átalányköltséget a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizesse meg a Debreceni Ügyvédi Kamara részére.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

**Indokolás****I. Tényállás**

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa az elsőfokú határozatban előadott tényállást változatlan tartalommal fenntartja, a büntetés kiszabása során azt tekintette mérvadónak.

Eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban egy esetben került fegyelmi büntetés (pénzbírság) kiszabásra.

Az elsőfokú fegyelmi eljárásban megállapított tényállás alapján az eljárás alá vont ügyvéd nem teljesítette a panaszossal kötött megbízás alapján a kötelezettségeit, nem tett semmit a panaszos ügyében. Eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatában előadta, hogy a panaszos 2018-ban kereste meg egy kézfejtőrészel kapcsolatos kárigénnyel. Mivel az ügyben releváns eset 1992-ben történt, így eljárás alá vont ügyvéd elmondása alapján akkor tudja bizonyítani kárigényét, ha igazolni tudja, hogy a megbetegedést az általa megjelölt intézmény, az elévülési időn belül okozta. Ezután megállapodtak abban, hogy a panaszos megküldi a rendelkezésére álló iratokat, viszont megbízási díjat nem kötöttek ki a panaszos anyagi helyzetére hivatkozva.

Ezt követően 2020. november 20-án meghatalmazást írtak alá, eljárás alá vont ügyvéd közölte a panaszossal, hogy az iratok nem elegendőek a keresetlevél benyújtásához. A panaszos 2021. novemberében és 2022. márciusában újabb iratokat nyújtott be, majd eljárás alá vont ügyvéd keresetlevelet nyújtott be a Debreceni Járásbíróság részére. A bíróság hiánypótlást rendelt el, a panaszos ezt csak részben tudta teljesíteni, így a keresetlevelet végül elutasították.

Eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta az elutasítás tényéről a panaszost, aki ennek ellenére kérte az igény újbóli előterjesztését. Ekkor az eljárás alá vont ügyvéd magánszakértő bevonását látta szükségesnek, melynek felkutatását vállalta, ám a Hajdú-Bihar Vármegyei szakértők leterheltsége miatt ez nem vezetett eredményre. Erről az eljárás alá vont ügyvéd szintén tájékoztatta a panaszost.

2023. augusztusában az eljáró fegyelmi biztos felhívásában kérte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy csatolja a megbízási szerződést, a rendelkezésére álló iratokat, az ügyféllel folytatott esetleges levelezést. A felhívást eljárás alá vont ügyvéd nem teljesítette, majd a fegyelmi biztos ismételt felhívására ennek csak részben tett eleget, ugyanis nem csatolta a 2022. márciusában benyújtott keresetlevelet sem. Eljárás alá vont ügyvéd egy korábbi (2021. november 31-én kelt) keresetlevelet csatolt, amely feltehetőleg nem került benyújtásra a járásbíróság felé. Emellett csatolta a Debreceni Járásbíróság 8 P.20.565/2022/2 számú végzését, melyben a hiánypótlásra történő felhívás szerepelt, illetve az, hogy a keresetlevél perfelvételre nem alkalmas, mivel nem tartalmazza egyértelműen a jogalapot.

Ezt követően 2023. november 6-án ismét felhívást küldtek eljárás alá vont ügyvédnek, melyben arra kérték, nyilatkozzon, hogy a keresetlevél visszautasításáról tájékoztatta-e ügyfelét, az erről szóló végzést megküldte-e neki. Kérte az eljáró fegyelmi biztos, hogy a magánszakértő indokoltságáról is nyilatkozzon. Előadta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a visszautasító végzés kézbesítése után többször próbálta keresni a panaszost telefonon, de nem érte el. Majd 2022. júliusában sikerült elérnie, ekkor abban állapodtak meg, hogy nem kell elküldenie panaszos részére az iratot, mivel majd ő felkeresi az eljárás alá vont ügyvédet a következő héten. A szakértő megkeresésének sikertelenségéről is tájékoztatta ügyfelét, aki ezt tudomásul is vette.

## **II. Az elsőfokú fegyelmi tanács határozata**

**Az első fokon eljáró Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2024. március 8. napján megtartott fegyelmi tárgyalásán megállapította dr. Szarka István eljárás alá vont személy felelősségét, két rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében, ezért pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtották, melynek összege 200.000, - Ft, azaz Kétszázezer forint.**

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi eljárás során (annak 42.2. pontja alapján) a FESZ rendelkezéseit kellett alkalmaznia, így az eljárás alá vont ügyvédet a **FESZ 40.2. a) és 40.9.** pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

**Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozatában az eljárás alá vont ügyvéd magatartását az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) alapján bírálta el.**

Az elsőfokú fegyelmi tanács indokolása szerint eljárás alá vont ügyvéd azon magatartásával, hogy a megbízást csak részben teljesítette, elmulasztotta a megbízást írásba foglalni az Üttv. 107. § a) pontjában foglaltakat megszegte, két rendbeli fegyelmi vétséget követett el.

Hivatkozott az **Üttv. 107. § a)** pontjában foglaltakra, ami szerint „*fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi*”, ezen felül megsértette az Üttv. 1.§ (3), 39.§ (3) , az ÜESZ 2.1. és 2.4. pontját, valamint a Ptk. 6:272.§-át, amellyel 1 rendbeli fegyelmi vétséget követett el. Végül megsértette az Üttv. 29.§ (1) bekezdését, miszerint megbízási szerződést nem készített, amellyel szintén 1 rendbeli fegyelmi vétséget követett el.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget **szándékosan követte el**, mivel ügyvédként nyilvánvalóan ismerte és előre látta mulasztásának lehetséges hátrányos jogkövetkezményeit.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi felelősség elbírálására a fegyelmi eljárásról szóló - 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 1.4. alapján a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket, azaz az **Üttv.** és az **ÜESZ** rendelkezéseit kellett alkalmaznia, arra is figyelemmel, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartásait az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések is fegyelmi vétségnek minősítik és nem teszik lehetővé enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását.

### **III. A fellebbezés**

Az elsőfokú határozat ellen eljárás alá vont ügyvéd 2024. május 7. napján törvényes határidőben, írásban, indokolt fellebbezést terjesztettek elő.

Az eljárás alá vont személy fellebbezésében az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának részbeni megváltoztatását, 1 rendbeli fegyelmi vétség elkövetésének vádja alóli felmentését kérte.

Előadta, hogy több alkalommal is tájékoztatta a panaszost, hogy a kereseti kérelemben foglalt vagyoni igény elévült, az bírósági úton nagy valószínűséggel nem érvényesíthető. A panaszos tisztában volt azzal, hogy kérelme elutasításra kerülhet.

Az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács a panaszos nyilatkozatát ezen vitatott fegyelmi vétség tekintetében nem kellő alapossgal mérlegelte, a levont következtetés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem igazolható.

Eljárás alá vont ügyvéd kérte a meghozott határozat felülbírálatát tárgyalás keretében.

#### **IV. Az országos fegyelmi főbiztos észrevétele**

A MÜK Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételt tett. Észrevételében előadta, hogy az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozza, ezen felül kérte, hogy eljárás alá vont ügyvédet kötelezzék a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.

#### **V. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja**

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú fegyelmi tanács eljárása során az Üttv. 137. §-ában foglaltak alapján a 138. §-ban foglaltak figyelembevételével folytatta le az eljárást és hozta meg határozatát, a 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat 34-35. pontjában foglaltakra is kiterjedően.

A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezést az Üttv. 138. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta.

A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésében az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a tényállás megállapításával kapcsolatban mérlegeléssel megállapított következtetését sérelmezi, nem jelölve meg azt, hogy a mérlegelés során figyelembe vett tények, körülmények miatt, és milyen okból ellentétesek az okszerű mérlegelés követelményével, amelynek fennállása teszi csak lehetővé a mérlegeléssel megállapított tényállás és az azokból levont következtetés felülbírálatát.

A fellebbezés ezzel kapcsolatban nem tartalmaz semmiféle állítást.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében utalt arra, hogy fellebbezését további részletes ténybeli és jogi indokolással ki kívánja egészíteni. Az ennek alapján jogi képviselője útján előterjesztett indokolás sem tartalmaz a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint olyan, az elsőfokú eljárás keretében fel nem merült és az elsőfokú fegyelmi tanács által el nem bírált tény, körülményt, amely az elsőfokú fegyelmi tanács által hozott határozat megváltoztatását indokolná.

Megjegyzi a fegyelmi tanács – utalva a fellebbezés kiegészítésében a fegyelmi büntetés mértékére vonatkozóan tett nyilatkozatra -, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott pénzbírság összege a pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazása során a bünteteskiszabásra vonatkozó általános elvek figyelembevétele mellett már eleve a kiszabható büntetésnél alacsonyabb mértékben került kiszabásra, így annak további mérséklése nem indokolt.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsa az eljárása során valamennyi tényállási elem vonatkozásában – amely a büntetés kiszabásánál releváns – feltárta a körülményeket és azokat a büntetés kiszabása során figyelembe is vette. A másodfokú fegyelmi tanács a rendelkezésére álló iratok és bizonyítékok alapján megállapította, hogy a határozat meghozatalához szükséges mértékben a tényállás tisztázásra került, valamennyi releváns körülményt az elsőfokú fegyelmi tanács feltárt és abból helyes jogi következtetést is vont le.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az eljárás alá vont ügyvéd magatartását illetően – az elsőfokú fegyelmi tanács indokolásával egyezően – az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a per megindítására vonatkozó megbízást csak részben teljesítette megsértette az Üttv. 1.§ (3) bekezdés, 39. § (3) bekezdés, az ÜESZ 2.1. és 2.4. pontját, valamint a Ptk. 6:272.§-át, amellyel 1 rendbeli fegyelmi

vétséget követett el, továbbá a megbízás írásba foglalásának elmulasztásával megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését, amellyel szintén 1 rendbeli fegyelmi vétséget követett el.

**A másodfokú fegyelmi tanács az Országos Fegyelmi Főbiztos észrevételében tett indítványának eleget téve, az elsőfokú fegyelmi tanács DRFB-1/2024. számú határozatát helybenhagyta. A másodfokú fegyelmi tanács eljárása során megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a két rendbeli fegyelmi vétséget – ahogy azt az elsőfokú fegyelmi tanács is megállapította – elkövette, így az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 108. § b.) pontja és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat számú Fegyelmi Eljárás Szabályzata (FESZ) 1.4. pontja alapján dr. Szarka István ügyvéd felelősségét megállapította.**

A másodfokú fegyelmi tanács hatásköre az Üttv. 136. §-án alapul, a határozatát az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján hozta meg, a költségviselésről szóló döntése a FESZ VII. fejezet előírásain alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. november 18.

Magyar Ügyvédi Kamara  
Országos Fegyelmi Bizottság  
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

A határozat 2024. november 18. napján jogerős és 2025. február 07. napján végrehajtható.